

2-RZ-22/12-1

10-05-201

ŽUPANIJSKI SUD U OSIJEKU
Odjel za ratne zločine

OSIJEK

Oštećenik kao tužitelj: **DIMITRIJE ŠKRPAN** [REDACTED]

Oštećenik kao tužitelj, temeljem čl.55.st.1. Zakona o kaznenom postupku, podnosi slijedeću

OPTUŽNICU

Protiv okrivljenika: **IVANA KUMIĆA**, OIB: 57885662901, sina Stjepana i Katice, r.Andrašić, rođ.2.svibnja 1956.g. U Novoj Gradiški, s prebivalištem u Slav.Kobašu, Zbora narodne garde 44, Hrvata, drž.RH, umirovljenika, pismenog sa završenom osnovnom školom, bez djece, vojsku služio, bio u HV, odlikovan, ne vodi se u VE, neosuđivan,

da je dana 9.kolovoza 1992. godine za trajanja oružanog sukoba između oružanih snaga Republike Hrvatske i pripadnika JNA i srpskih paravojskih formacija, kao pripadnik Satnije Vojne policije OG Nova Gradiška, čiji zapovjednik je bio Ante Šolić, u prostoru tzv.barake unutar Vojarne, nakon što je tamo iz Slav.Kobaša priveden civil Dimitrije Škrpan, zajedno s točno neutvrđenim osobama iz te postrojbe, prema Dimitriju Škrpan se ponašao vrijeđajući njegovo ljudsko dostojanstvo, ponižavao ga i psihofizički zlostavljao, u nekoliko navrata ga tukao po cijelom tijelu, postupajući tako protivno odredbama čl.3.st.1.t.a) i c) Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba u vrijeme rata od 12.kolovoza 1949.g. i čl.4.st.1.t.a) i e) Dopunskog protokola ženevskim konvencijama od 12.kolovoza 1949.g. O zaštiti žrtava nemeđunarodnih oružanih sukoba (Protokol II) od 8.lipnja 1977.g., koji je u stanju psihičke nestabilnosti izazvane takvim postupanjem, dana 10.kolovoza 1992.g.pokušao izvršiti samoubojstvo na način da si je šiljastima komadom razbijenog stakla zadao više uboda u predjelu trbuha, čime je povrijedio želudac i jetru, a život mu je spašen pravodobnom liječničkom intervencijom,

dakle, kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme oružanog sukoba, nečovječno postupao prema civilnoj osobi i nanosio mu velike patnje,

čime je počinio kazneno djelo protiv čovječnosti i međunarodnog prava – ratni zločin protiv civilnog stanovništva – označeno i kažnjivo po čl.120.st.1.OKZRH (Osnovni krivični zakon Republike Hrvatske).

Stoga, oštećenik kao tužitelj

predlaže

- da se pred vijećem toga suda zakaže i održi glavna rasprava
- da se od Županijskog suda u Slavonskom Brodu pribavi cjelokupni spis br.Kio-25/11
- da se na glavnu raspravu pozove i ispita okrivljenik Ivan Kumić iz Slav.Kobaša, Zbora narodne garde 44, oštećenik kao svjedok Dimitrije Škrpan iz Srpcu, Mome Vidovića bb, (BIH), svjedoci Ljiljana

Škrpan iz Srpca, Mome Vidovića bb, BIH (zamolbenim putem pred pravosudnim tijelima BIH), Branislav Puljić iz Bosanske Gradiške, Laminci bb (BIH), Miloš Miložić iz Bosanske Gradiške, Novo Selo 48 (BIH),

- da se na glavnoj raspravi sasluša vještak Krunoslav Jakovina iz Slavenskog Broda, Istarska 3, i vještak Tija Žarković Palijan, Neuropsihijatrijska bolnica "Dr.Ivan Barbot" Popovača, Jelengradska bb uz dopunu nalaza i mišljenja,
- da se na glavnoj raspravi izvrši uvid u cjelokupnu medicinsku dokumentaciju za oštećenika, da se izvrši uvid u popis MORH-a br.10-81/92 od 3.kolovoza 1992.godine

O b r a z l o ž e n j e

Oštećenik Dimitrije Škrpan početkom mjeseca kolovoza 1992.godine nezakonito je lišen slobode od strane pripadnika Vojne policije, OG Nova Gradiška koji su ga desetak dana držali zatočenog pod sumnjom da navodno ima minobacač cal.82mm kojim ispaljuje mine po Oriovcu. Tijekom nezakonitog lišenja slobode i pritvaranja bio je izvrnut nečovječnom postupanju i psihofizičkom zlostavljanju pripadnika Vojne policije OG Nova Gradiška, gdje je u stanju psihičkog rastrojstva, pokušavajući si skratiti muke, pokušao samoubojstvo na način da si je šiljastim komadom razbijenog stakla nanio povrede trbušnih organa opasne po život, a preživio je uslijed liječničke intervencije.

Protiv Ivana Kumića nadležno ŽDO u Slavenskom Brodu podnijelo je Istražni zahtjev (K.DO-6/11-7) te je istražni sudac ŽS u Slavenskom Brodu donio Rješenje o provođenju istrage (Kio-25/11-5). Tijekom istrage ispitan je okrivljenik, oštećenik, ispitan su kao svjedoci Milorad Kuzmanović, Ivan Ivanišević, Ante Šolić, Željko Janošević, Dragutin Čančar, Igor Brnčić, Krešimir Čalušić, Mate Fičković, Željko Petranović, Branislav Puljić, Miloš Miložić, Kristina Popić, Miroslav Vidović, Zoran Jukić, provedeno je psihijatrijsko vještačenje oštećenika po vještaku Tiji Žarković Palijan te medicinsko vještačenje oštećenikovih ozljeda po vještaku Krunoslavu Jakovini.

ŽDO u Slavenskom Brodu tijekom istrage je odustalo od kaznenog progona okrivljenika, ali je oštećenik izjavio kako preuzima progon. Oštećeniku je dostavljena obavijest istražnog suca u Slavenskom Brodu br.Kio-25/11-64 od 25.travnja 2012. godine kojim je obaviješten da je istraga dovršena te da može u roku od 8 dana podignuti optužnicu kod nadležnog suda za predmetno kazneno djelo i osobu okrivljenika, uz prijetnju obustave postupka.

Ispitani svjedoci koji su bili pripadnici postrojbe VP kojoj je pripadao i okrivljeni u svojim iskazima navode kako ne znaju ništa o zlostavljanju oštećenika, a da se istog sjećaju zbog toga jer je pokušao samoubojstvo. Iskazi svjedoka koji su bili pripadnici postrojbe VP kojoj je pripadao i okrivljeni nisu vjerodostojni i usmjereni su na pokušaj otklanjanja kaznene odgovornosti okrivljenika, ali i drugih pripadnika iste postrojbe koji su postupali prema oštećeniku. Ovo tim više što i sam okrivljenik u svojem iskazu navodi kako su, pored toga što je sam udarao oštećenika tijekom zatočeništva, i ostali pripadnici postrojbe kojoj je pripadao, na isti način postupali prema oštećeniku pokušavajući iz njega izvući informacije.

Oštećenik je u svojoj izjavi pred istražnim sucem detaljno opisao što mu se sve događalo od trenutka kada je nezakonito lišen slobode do trenutka hospitalizacije nakon pokušaja samoubojstva. Oštećenik je u svojem iskazu naveo upravo okrivljenika kao osobu koja ga je tukla, koji se prema ostalim pripadnicima postrojbe ponašao kao nadređeni te je "...on prvi udarao, postavljao pitanja i drugima govorio da ga tuku."

Saslušani svjedoci, oštećenikovi sumještani, mahom u svojim iskazima navode upravo okrivljenika kao osobu koja je predvodila smjenu postrojbe koja je bila nekorektna prema civilima srpske nacionalnosti te da je okrivljenik čak i neke od njih znao tući (Puljić, Miložić). Svjedok Puljić u svojem iskazu također izriječno navodi kako je upravo okrivljenik sa svojom smjenom uhitio oštećenika te da ga je odveo u komandu u Kobašu, a idućeg dana je oštećenik prevezen u Novu Gradišku. Tijekom istrage je također nedvojbeno utvrđeno kako oštećenik nije bio lišen slobode samo jedan dan prije no što se pokušao ubiti, kako u obrazloženju o odustanku od kaznenog progona navodi državni odvjetnik, već je to bilo 10 dana kako proizlazi iz iskaza samog oštećenika te svjedoka Kristine Popić.

Iz popisa MORH br.10-81/92 od 3.kolovoza 1992.godine proizlazi da je okrivljenik bio pripadnik satnije VP OG Nova Gradiška.

Iz nalaza i mišljenja liječnika vještaka dr.Krunoslava Jakovine proizlazi da je oštećenik primljen na bolničko liječenje 10.kolovoza 1992. godine sa dijagnozama: pokušaj samoubojstva, šok uslijed ozljeđivanja, rana rasjekotina trbuha, krvarenje u trbušnu šupljinu, oštećenje želuca i lijevog režnja jetre, prijelom šestog i

.edmog rebra lijeve strane. Prijelom rebara je teška tjelesna ozljeda, a mogla je nastati direktnim udarcem nekim tupotvrdim predmetom u lijevu stranu prsnog koša.

Dr.Tija Žarković Palijan, vještak psihijatar, u svom nalazu i mišljenju navodi da pokušaj samoubojstva oštećenika nije bio direktna posljedica psihofizičkog zlostavljanja od strane okrivljenika, a da je oštećenik osoba s naglašenim egocentričnim i narcističkim crtama ličnosti koja je doživjela traumatsko iskustvo koje je dovelo do dodatnih promjena ličnosti. Nalaz i mišljenje vještaka psihijatra je nepotpun, tim više što je vještak raspolagao podatkom da je oštećenik proveo pritvoren samo jedan dan, što ne odgovara istini.

Okrivljenik u svojoj obrani navodi kako u vrijeme privođenja oštećenika njegova grupa nije bila u Slavanskom Kobašu, tako da ga nije mogao tući u to vrijeme, ali da je oštećeniku nakon dovođenja istog u Novu Gradišku nekoliko puta lupio šakom prilikom ispitivanja. Obrana okrivljenika je neuvjerljiva, a djelomično i kontradiktorna; naime, okrivljenik u svojoj obrani navodi i opisuje kao uobičajeno i normalno postupanje prema civilima koji su nezakonito bili lišavani slobode "...podrazumijevalo se da bi se u cilju prikupljanja iskaza dovedene osobe plašile, a nerijetko i fizički tukle, što smo obavljali u posebnoj prostoriji predviđenoj za takvo ispitivanje."

Dakle, tijekom provedene istrage nedvojbeno je utvrđeno da je okrivljenik podvrgnuo oštećenika psihofizičkom zlostavljanju, uslijed kojeg je oštećenik u stanju psihičkog rastrojstva, pokušavajući si skratiti muke, pokušao samoubojstvo na način da si je šiljastim komadom razbijenog stakla nanio povrede trbušnih organa opasne po život, a preživio je uslijed liječničke intervencije. Takvo postupanje nedvojbeno predstavlja postupanje protivno odredbama čl.3.st.1.t.a) i c) Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba u vrijeme rata od 12.kolovoza 1949.g. I čl.4.st.1.t.a) i e) Dopunskog protokola ženevskim konvencijama od 12.kolvoza 1949.g., tim više što okrivljenik, kao pripadnik vojne policije uopće nije bio ni na koji način postupati prema oštećeniku civilu.

Oštećenik je u najmanju ruku razočaran nevjerojatno benevolentnim i nekritčkim stavom ŽDO u Slavanskom Brodu prema okrivljenikovim postupcima prema oštećeniku, koje i sam djelomično priznaje u svojoj obrani i opisuje kao normalno i uobičajeno ponašanje pripadnika vojnih postrojbi Republike Hrvatske i prema ostalim civilima u to vrijeme i umjesto da proširi istragu i utvrdi sve činjenice, u cijelosti odustaje od kaznenog progona protiv okrivljenika.

S obzirom na prethodno navedeno, oštećenik kao tužitelj smatra da se u ponašanju okrivljenika stječu sva subjektivna i objektivna obilježja bića kaznenog djela koje mu je stavljeno na teret, zbog čega se ova optužnica ukazuje opravdanom i na zakonu osnovanom.

U Srpcu, 8. 5. 2012. godine

Oštećenik kao tužitelj
Dimitrije Škrpan

Škrpan Dimitrije